

Tožba, vložena 15. marca 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji**(Zadeva C-134/10)**

(2010/C 161/25)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Nijenhuis in C. Vrignon, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predloga

— ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija s tem, da ni pravilno prenesla člena 31 Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) ⁽¹⁾, ni izpolnila obveznosti iz določb navedene direktive in člena 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropska komisija v oporo svoji tožbi navaja tri razloge, s katerimi očita nesorazmernost izpodbijane nacionalne zakonodaje, zlasti glede postopka in meril za določitev radijskih in televizijskih kanalov, za katere velja sistem prenosa.

Prvič, toženi stranki očita, da ni jasno in predvidljivo določila ciljev v splošnem interesu, na podlagi katerih je mogoče odobriti uporabo tega sistema. Radiodifuzne organizacije naj tako predhodno ne bi mogle biti seznanjene z naravo in obsegom pogojev, ki jih je treba izpolniti, in z obveznostmi javne službe, ki jih imajo.

Drugič, Komisija obenem očita nepreglednost poteka postopka odobritve, večjo diskrecijsko pravico organov, saj naj bi nacionalna zakonodaja zadevnim organizacijam nalagala prenos vseh njihovih kanalov, ne pa zgolj kanalov, ki zasledujejo cilje v splošnem interesu, ter diskriminatornost zahteve po ustanavljanju teh organizacij na nacionalnem ozemlju.

Tretjič, tožeča stranka nazadnje navaja nespoštovanje področja uporabe člena 31 Direktive o univerzalnih storitvah glede na to, da je prenos odvisen od obstoja znatnega števila končnih uporabnikov komunikacijskih omrežij.

(¹) UL L 108, str. 51.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Târgu-Mureș (Romunija) 15. marca 2010 – Daniel Ionel Obreja, proti Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureș, Administrația Fondului pentru Mediu**(Zadeva C-136/10)**

(2010/C 161/26)

*Jezik postopka: romunščina***Predložitveno sodišče**

Curtea de Apel Târgu-Mureș

Stranki v postopku v glavni stvari*Tožeča stranka:* Daniel Ionel Obreja

Tožena stranka: Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureș, Administrația Fondului pentru Mediu

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče šteti, da upoštevena zakonodaja notranjega prava, ki jo je sprejela Romunija (nujna uredba – Ordonanță de Urgență a Guvernului ali OUG – št. 50/2008), z uvedbo takse na onesnaževanje, ki se je uporabljala v obdobju od 1. julija 2008 do 15. decembra 2008, spoštuje načela carinske unije in prepovedi dvojne obdavčitve, določena v členih 23 ES, 25 ES in 90 ES, oziroma ali te določbe Pogodbe dopuščajo uvedbo takse na onesnaževanje z namenom, ki ga je romunski zakonodajalec opredelil v preambuli k OUG št. 50/2008 in ki je določen tudi v členu 174 ES in naslednjih, to je zagotoviti varstvo okolja z izvedbo programov in projektov za izboljšanje kakovosti zraka ter preprečevanje preseganja mejnih vrednosti, določenih v zakonodaji Skupnosti s tega področja? Povedano konkretnije, ali je ob uvedbi takse na onesnaževanje v državi članici Evropske unije, ki se plača ob registraciji motornega vozila, novega ali rabljenega, uvoženega iz druge države članice v prvo državo članico, mogoče šteti, da določbe člena 174 ES in naslednjih utemeljujejo, da se ne uporabijo členi 23 ES, 25 ES in 90 ES?

2. Ali je mogoče šteti – kadar je treba za motorno vozilo v državi članici plačati podobno takso oziroma takso na onesnaževanje (z isto pojmovno vsebino in z istim namenom, to je zaradi varovanja okolja v skladu z načeli in cilji iz člena 174 ES in naslednjih) – da se v drugi državi članici lahko uvede taksa na onesnaževanje, ki jo je treba plačati ob prvi registraciji motornega vozila, z istimi cilji, določenimi v členu 174 ES in naslednjih, čeprav je bilo treba za to vozilo že plačati takso na onesnaževanje v prvi državi članici?
3. Nazadnje, ali je mogoče šteti – kadar za to motorno vozilo v državi članici ni bilo treba plačati takse na onesnaževanje (ker ta obveznost ne obstaja ali iz drugih razlogov), vendar je bilo treba ob njegovi poznejši registraciji v drugi državi članici, na primer v Romuniji, kjer obveznost plačila take takse obstaja, plačati takso na onesnaževanje v tej državi – da so v takih okoliščinah kršena načela carinske unije in [prepovedi] notranje posredne zaščite, ki so določena v členih 23 ES, 25 ES in 90 ES?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van Cassatie van België 17. marca 2010 – Greenstar-Kanzi Europe NV proti 1. Jean Hustin in 2. Jo Goossens

(Zadeva C-140/10)

(2010/C 161/27)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van Cassatie van België

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Greenstar-Kanzi Europe NV

Toženi stranki: Jean Hustin

Jo Goossens

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče člen 94 Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 ⁽¹⁾ z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti v različici po spremembi z Uredbo Sveta (ES) št. 873/2004 ⁽²⁾ z dne 29. aprila 2004 v zvezi s členi 11(1), 13, od (1) do (3), 16, 27 in 104 Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 razlagati tako, da lahko imetnik ali oseba, ki ima pravico izkoriščanja,

vloži tožbo zaradi kršitve proti osebi, ki opravlja dejanja v zvezi z materialom, ki se je prodajal ali oddal pridobitelju licence, ki je kršil omejitve v zvezi s prodajo tega materiala, določene z licenčno pogodbo med njim in imetnikom žlahtniteljske pravice v Skupnosti?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je za preverjanje te kršitve pomembno, ali je oseba, ki opravlja navedena dejanja, omejitve iz zadevne licenčne pogodbe poznala ali bi jih morala poznati?

⁽¹⁾ UL L 227, str. 1.

⁽²⁾ UL L 162, str. 38.

Tožba, vložena 16. marca 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski

(Zadeva C-141/10)

(2010/C 161/28)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: V. Kreuzschitz in M. van Beek, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska

Predloga tožeče stranke

— Ugotoviti, da Kraljevina Nizozemska, ker ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za odpravo ureditve, ki določa, da se nekatere socialnovarstvene dajatve ne izplačujejo državljanom drugih držav Evropske unije, ki so zaposleni na vrtnih ploščadih na Nizozemskem, ni izpolnila obveznosti iz členov 13(2)(a) in 3(1) Uredbe (EGS) št. 1408/71 ⁽¹⁾ ter členov od 45 do 48 PDEU.

— Kraljevini Nizozemski naložiti plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Nedavno je Evropski parlament Komisijo večkrat prosil za pojasnila o portugalskih državljanih, ki delajo na vrtnih ploščadi na nizozemski kontinentalni polici in bivajo na Portugalskem, vendar zanje ne veljajo isti delovni pogoji in socialno varstvo kot za delavce, ki bivajo na Nizozemskem.